

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010969
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1318010969.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovaného D. T., stíhaného pre zločin úverového podvodu formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 21.03.2019, sp. zn. 6T/134/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 13. júna 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného D. T., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 21.03.2019, sp. zn. 6T/134/2018, bol obžalovaný D. T. uznaný vinným zo spáchania zločinu úverového podvodu formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe, že:

- D. T. presvedčil D. R., aby dňa 19.02.2013 uzatvoril v X. finančnom dome, R. XXX, T., so spoločnosťou B. M. U., a.s., so sídlom U. námestie XX, P., IČO: XX XXX XXX zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX, evidenčné číslo XXXXXXXX vo výške 3.000 €, v ktorej sa D. R. zaviazal splatiť poskytnutý úver v 60 mesačných splátkach po 100,02 €, pričom k žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru predložil fiktívne potvrdenie o zamestnávateľovi a výške príjmu od spoločnosti Q. s.r.o., so sídlom W. XX, T., O.: XX XXX XXX, ktoré mu zabezpečil D. T., ktorému následne D. R. odovzdal 2.000 € z poskytnutého úveru, pričom D. R. žiadnu splátku neuhradil, čím spôsobili spoločnosti B. M. U., a.s., so sídlom U. námestie XX, P., O.: XX XXX XXX škodu vo výške 3.000 €.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 222 ods. X Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd súčasne zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/61/2013, zo dňa 10.11.2013, právoplatným 26.01.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 61 ods. l, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 (tri) roky.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný (čo do výroku o treste) s tým, že toto odvolanie aj sám odôvodnil tak, že trest je neprimerane vysoký s ohľadom na okolnosti skutku, na osobu spolupáchateľa a jeho obdobné skutky, keď sa s inými osobami pokúšal získať úver, pričom v odvolaní obžalovaný namieta aj to, že vo veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/61/2013, podal odpor a sudca D.. D. E. mu na hlavnom pojednávaní v inej trestnej veci povedal, že „zruší právoplatnosť a nariadi pojednávanie“.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, a to tak, že s námietkami obžalovaného sa nestotožňuje, keďže uložený trest považuje za najmiernejší zákonný trest s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný D. T. bol napádaným rozsudkom odsúdený za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, pričom uvedený zákon umožňuje za tento zločin uložiť trest odňatia slobody na tri až desať rokov, pričom podľa § 21 ods. 2 Trestného zákona sa na trestnú zodpovednosť účastníka použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a. U obžalovaného súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť (podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona) a jednu priťažujúcu okolnosť (podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona). Obžalovaný spáchal uvedený zločin dňa 19.02.2013, teda skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/61/2013, v dôsledku čoho mu bol v súlade s § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k uvedenému trestnému rozkazu uložený súhrnný trest podľa ustanovenia § 222 ods. 3 Trestného zákona, teda ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda bolo potrebné aplikovať aj ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy, a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, v dôsledku čoho je upravená trestná sadzba u obžalovaného vo výmere 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace, pričom súd v danom prípade vzhliadol okolnosti, pre ktoré pri ukladaní trestu odňatia slobody analogicky aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, v dôsledku čoho bol obžalovanému D. T. uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky, teda pod dolnou hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a za tejto situácie aj s poukazom na kriminálnu minulosť obžalovaného možno považovať trest uložený mu v napádanom rozsudku za najmiernejší trest, ktorý bolo možné uložiť v zmysle ustanovení Trestného zákona. Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, že trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/61/2013, vo vzťahu ku ktorému mu bol ukladaný súhrnný trest nenadobudol právoplatnosť, toto tvrdenie prokurátor považuje za neopodstatnené, nakoľko takáto skutočnosť nebola na hlavnom pojednávaní zistená. Na uvedenom základe preto prokurátor vo svojom písomnom vyjadrení navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 09.05.2019.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 13.06.2019 sa obhajca pridržiava písomných dôvodov odvolania, ktoré skoncipoval sám obžalovaný s tým, že podľa jeho názoru okresný súd vo výroku o treste pochybil, nakoľko nevzal do úvahy všetky relevantné skutočnosti a preto navrhol, aby odvolací súd prehodnotil výšku trestu, ako aj spôsob jeho výkonu, resp. aby po zrušení výroku o treste rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Prokurátor v plnom rozsahu poukázal na písomne podané vyjadrenia k odvolaniu obžalovaného, ktoré navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že sa pridržiava písomne podaného odvolania, ako aj dôvodov, ktoré uviedol jeho obhajca. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný uviedol, že tá trestná vec, ku ktorej mu bol ukladaný súhrnný trest nie je právoplatná - zasielal odpor proti danému trestnému rozkazu, avšak trestný rozkaz bol napriek tomu správoplatný, následne zaslal súdu dopis, či je ten trestný rozkaz právoplatný. avšak súd mu neodpovedal a až potom mu konajúci sudca JUDr. E. povedal, že sa tým bude musieť zaoberať. Uložený peňažný trest chcel zaplatiť, ale nebolo mu to umožnené, keďže mu bolo oznámené, že trestný rozkaz nie je právoplatný.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaným a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nebolo zistené. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol odvolaním napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len odvolaním napadnutý výrok o uvedenom treste, pričom odvolací súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov a strany trestného konania boli následne aj riadne predvolané, resp. upovedomené o termíne nariadeného hlavného pojednávania.

Hlavné pojednávanie na prvostupňovom súde bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku - po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný po príslušnom a náležitom poučení vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku podľa obžaloby. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a súd po kladnom stanovisku prokurátora prijal uvedené vyhlásenie obžalovaného a vyhlásil, že vykoná dokazovanie ohľadom výroku o treste, pričom následne boli oboznámená príslušná časť listinného materiálu, majúca vzťah priamo k osobe obžalovaného.

Odvolací súd k postupu prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní pred vykonaním dokazovania uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj vykonané dôkazy v prípravnom konaní a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky zločinu úverového podvodu formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a dopustil sa ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným z jeho spáchania.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

Obžalovaný žiadal v odvolaní zmiernenie trestu, avšak odvolací súd má po posúdení celej veci za to, že druh trestu a jeho výmery podľa prvostupňového súdu v prejednávanej veci je v súlade so zákonom, zodpovedá účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom a je aj spravodlivým trestom, čo je odôvodnené nasledujúcimi skutočnosťami.

Obžalovaný D. T. sa dopustil žalovanej úmyselnej trestnej činnosti napriek tomu, že už má opakovanú skúsenosť s trestným stíhaním, pričom v danej veci bol ukladaný trest odňatia slobody, a to trest súhrnný,

v ktorej súvislosti je potrebné zdôrazniť, že došlo k zrušeniu výroku o treste a nadväzujúcich výrokoch trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/61/2013, zo dňa 10.11.2013, právoplatného 26.01.2014, v ktorej súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v uvedenej trestnej veci síce bol uložený pôvodne trest peňažný, avšak v konečnom dôsledku došlo k nariadeniu náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a s ohľadom na znenie § 42 ods. 2 Trestného zákona za daných okolností ukladanie podmieneného trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy. Navyiac, nemožno opomenúť ani fakt, že prvostupňový súd správne ustálil rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona - doznanie a oľutovanie skutku a podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona - spáchanie viacerých trestných činov) a dokonca - s ohľadom na vyššie uvedené vyhlásenie obžalovaného o nepopieraní skutku bolo aplikované ustanovenie § 39 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam, k čomu je možné uviesť, že podľa Stanoviska Najvyššieho súdu SR, Tpj 55/2016, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/ ods. 4 Trestného zákona trestu, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. S poukázaním na vyššie uvedené je potom zrejmé, že prvostupňový súd pri ukladaní súhrnného trestu musel ukladať trest, bezprostredne spojený s obmedzením osobnej slobody, a to v rámci zvýšenej (asperovanej) trestnej sadzby 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace, pričom pri analogickom aplikovaní ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona (pri znížení sadzby pod dolnú hranicu o jednu tretinu) bol obžalovanému uložený najmiernejší možný trest. Odvolací súd sa stotožnil i so záverom prvostupňového súdu ohľadom zaradenia obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, a to s ohľadom na jeho osobu - na obžalovaného zatiaľ výchovne nezapôsobilo ani doposiaľ 12 evidovaných odsúdení, ktoré sa celkom zrejme minuli svojim účinkom a obžalovaný sa k nim postavil absolútne indiferentne, bez zjavnej snahy o vybočenie zo svojho kriminálneho spôsobu života, ktorý sa mu stal štandardom. Napokon, správne bolo rozhodnuté i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajúcom v zákaze riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 (tri) roky, ktoré rozhodnutie má oporu v ustanovení § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190220>>.

Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že prvostupňový súd nepochybil pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery a uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 2 roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 3 roky zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 Trestného zákona ako boli vyššie rozvedené v tomto uznesení - takýto postih páchatela je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprímeraný a represívny, preto v tomto ohľade boli námietky odvolateľa vyhodnotené ako neakceptovateľné. Pokiaľ sa jedná o námietku ohľadom údajného včasného podania odporu vo veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/61/2013, odvolací súd konštatuje, že z uvedeného (pripojeného) spisu nevyplýva žiadna taká okolnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že rozhodnutie (trestný rozkaz) bolo napadnuté odporom a uvedené rozhodnutie - trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/61/2013, nadobudol právoplatnosť dňa 26.01.2014, t. j., i táto námietka obžalovaného v nijakom prípade neobstojí a ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/61/2013, zo dňa 10.11.2013, právoplatnému dňa 26.01.2014 je jednoznačne postupom lege artis.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd nezistil relevantný dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, a preto podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.